

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

09 septembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena

examinând admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat de către avocatul Bucatca Vadim în numele condamnatului Stroescu Victor, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 30 ianuarie 2020, în privința condamnatului Stroescu Victor,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei orășeneștii Starooskolisk, regiunea Belgorod. Federația Rusă din 09 noiembrie 2017, Stroescu Victor a fost condamnat pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.30 alin.(3), art.228.1 alin.(5) Cod penal al Federației Ruse, fiindu-i stabilită o pedeapsă sub formă de 9 ani privațiune de libertate, cu executarea pedepsei în colonie cu regim sever.

2. La 03 octombrie 2018, Ministrul Justiției al Republicii Moldova a înaintat în instanța de judecată demers privind transferul condamnatului Stroescu Victor, pentru continuarea executării pedepsei penale, organelor de executare a pedepselor penale ale Republicii Moldova.

3. Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 30 octombrie 2018, a fost admis demersul Ministerului Justiției al Republicii Moldova privind transferul din Federația Rusă în Republica Moldova a condamnatului Stroescu Victor, pentru continuarea executării pedepsei, stabilite de instanța din Federația Rusă, într-un penitenciar din Republica Moldova și s-a acceptat transferul condamnatului Stroescu Victor, condamnat prin sentința Judecătoriei orășeneștii Starooskolisk, regiunea Belgorod, Federația Rusă din 09 noiembrie 2017, pentru executarea în continuare a pedepsei în instituțiile penitenciare ale Republicii Moldova.

Totodată, prin aceeași încheiere s-a dispus că în cazul acceptării transferării condamnatului pentru continuarea executării pedepsei în Republica Moldova de către

instanța competentă a statului de condamnare a lui Stroescu Victor, acesta se va considera condamnat la 9 ani închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, pentru comiterea infracțiunii prevăzute art.art.27, 217/1 alin.(4) lit. d) Cod penal.

Calcularea termenului de executare a pedepsei se face din 09 noiembrie 2017, cu includerea în acesta, a termenului de aflare în stare de arest de la 01.03.2016, până la 08.11.2017.

4. Nefiind de acord cu încheierea primei instanțe, la 05 noiembrie 2020, condamnatul Stroescu Victor a înaintat recurs, prin care a solicitat casarea încheierii Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 30 octombrie 2018, adoptarea unei noi hotărâri prin care să-i fie stabilită pedeapsa cu aplicarea prevederilor art.79 alin.(3) Cod penal, art.364¹ Cod de procedură penală și art.10 din Convenție.

5. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 30 ianuarie 2020, recursul condamnatului Stroescu Victor, declarat împotriva încheierii Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 30 octombrie 2018, a fost respins ca fiind tardiv.

În motivarea soluției adoptate, instanța de recurs a reținut că potrivit materialelor cauzei, condamnatul Stroescu Victor a fost reprezentat de un avocat la examinarea demersului Ministrului Justiției Republicii Moldova în ședința de judecată din data de 23.10.2018-30.10.2018, fapt confirmat prin procesul verbal al ședinței de judecată. La pronunțarea încheierii, avocatul la fel a fost prezent și a avut posibilitatea de a contesta încheierea în cazul în care nu era de acord cu aceasta.

Mai mult, după pronunțarea încheierii, Ministerul Justiției Republicii Moldova acumulând setul de acte corespunzătoare a remis aceste acte statului de condamnare precum și persoanei condamnate care a solicitat transferul, care la rândul său a luat cunoștință cu încheierea de acceptare a transferului precum și condițiile de executare ulterioară a pedepsei și cele de eventuala liberare condiționată de executarea pedepsei.

Având în vedere aceste constatări, instanța de recurs a conchis că termenul pentru declararea recursului împotriva încheierii Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 30 octombrie 2018, neîntemeiat a fost omis și din aceste motive recursul urmează a fi respins ca fiind depus peste termen.

6. În conformitate cu prevederile art.466 Cod de procedură penală, hotărârile judecătorești au devenit irevocabile.

7. Nefiind de acord cu decizia instanței de recurs, avocatul Bucatca Vadim în numele condamnatului Stroescu Victor a depus recurs în anulare, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 30 ianuarie 2020.

În motivarea recursului avocatul a indicat că, instanța de apel a admis la examinarea recursului o eroare de drept, un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente, eroare ce afectează grav drepturile prevăzute și garantate în Constituția RM

precum și prevederile CEDO.

Avocatul a menționat că instanța neîntemeiat a respins ca fiind tardiv recursul înaintat, nefiind luat în considerare faptul că Stroescu Victor în ședința de judecată în instanța de fond nu a participat, încheierea i-a fost adusă la cunoștință la data de 30.10.2019, prin intermediul oficiului poștal, după depunerea cererii de eliberare a încheierii, în instanța de fond nu a fost prezent la examinare, nu a cunoscut conținutul și condițiile transferului, în instanța de fond a fost reprezentat de avocat din oficiu, avocatul care a participat în instanță de fond nu a atacat încheierea sus menționată, acest drept i-a revenit exclusiv lui Stroescu Victor, recursul fiind depus imediat, peste 2 zile de la primirea încheierii prin intermediul administrației instituției penitenciare, penitenciarul 13. Din acest considerent consideră ca recursul este depus în termen, iar Curtea de Apel urma să se expună asupra fondului cauzei.

Instanța de apel în argumentarea tardivității face referire la faptul că întreg set de acte i-au fost adus la cunoștință lui Stroescu Victor prin intermediul Ministerului Justiției, însă actele inclusiv încheierea nu i-au fost aduse la cunoștință, încheierea instanței de fond i-a fost adusă la cunoștință la data de 30.10.2019, imediat și-a exercitat dreptul de atac.

De asemenea, apărătorul a invocat că instanța de fond urma să aplice prevederile art.10, 10¹ din Convenția Europeană asupra transferului persoanelor condamnate, art.art.79, 86 Cod penal și art.557 alin.(2) Cod de procedura penală.

Curtea de apel fiind instanța ierarhic superioară urma să examineze recursul prin prisma prevederilor legale sus menționate din următoarele considerente: Instanța de Judecată din Federația Rusă, la pronunțarea sentinței a reținut circumstanțe excepționale și în baza art.64 Cod penal al Federației Ruse a stabilit o pedeapsă sub limita minimă prevăzută de art.30 alin.(3), art.228 alin.(5) Cod penal al Federației Ruse la 9 ani de închisoare, în situația în care articolul de care este învinuit în Federația Rusă prevede pedeapsă cu închisoarea de la 15-20 ani. În cadrul ședinței de judecată Stroescu Victor și-a recunoscut vina, a contribuit la descoperirea infracțiunii, s-a căit de cele săvârșite, a informat organul de urmărire penală referitor la sursa provenirii substanțelor narcotice, a adus la cunoștință instanței de judecată că este victima traficului de ființe umane prin care a fost impus să lucreze pentru persoanele care l-a impus să înstrăineze aceste substanțe, de care nici idee nu avea ce fel de substanțe sunt, ulterior fiind învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art.30 alin.(3), art.228 alin.(5) Cod penal al Federației Ruse.

Instanța de fond a Republicii Moldova nu a luat în considerare faptul că lui Stroescu Victor i-a fost aplicată o pedeapsă sub limita prevăzută de legea penală a Federației Ruse, la soluționarea chestiunii privind acceptarea transferării persoanei condamnate, instanța de fond nu a aplicat prevederile art.79 Cod penal, art.557

alin.(2) Cod de procedură penală, art.10 din Convenția europeană asupra transferării persoanelor condamnate.

Instanța de fond a încadrat în baza art.27, 217/1 alin.(4) Cod penal, sancțiunea căruia constituie de la 7-15 ani privațiune de libertate. Pedepsă stabilită prin încheierea instanței de fond nu corespunde prevederilor art.79 alin.(3) Cod penal, care prevede că pedeapsa maximă constituie cel puțin două treimi din minimul pedepsei prevăzute de Codul penal pentru infracțiunea săvârșită; precum și prevederile art.364/1 Cod penal în baza căruia se reduce din termenul pedepsei.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art.452 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârile judecătorești irevocabile pot fi atacate la Curtea Supremă de Justiție cu recurs în anulare, după epuizarea căilor ordinare de atac. Persoanele menționate la art. 401 alin. (1) pct. 2) și 3), precum și în numele acestor persoane, apărătorul sau reprezentantul lor legal, pot declara la Curtea Supremă de Justiție recurs în anulare împotriva hotărârii judecătorești irevocabile, după epuizarea căilor ordinare de atac.

Reieșind din prevederile art.453 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârile irevocabile pot fi atacate cu recurs în anulare în scopul reparării erorilor de drept comise doar la judecarea cauzei, în cazul în care un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente a afectat hotărârea atacată. Prin urmare, normele de drept nominalizate prescriu în mod expres că, pot fi atacate cu recurs în anulare doar hotărârile judecătorești prin care a fost judecată cauza penală în fond, adică hotărârile irevocabile de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal, după epuizarea căilor ordinare de atac.

Circumstanțele enunțate atestă, că celelalte categorii de hotărâri judecătorești irevocabile, nu sunt pasibile de drept de a fi contestate prin intermediul recursului în anulare, or recursul în anulare declarat împotriva unei hotărâri judecătorești irevocabile, dar prin care nu a fost soluționat fondul cauzei penale, nu are suport legal.

Raportând prevederile legale menționate supra la cauza dată, Colegiul penal a stabilit, că recurentul contestă decizia irevocabilă a Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 30 ianuarie 2020, potrivit căreia a fost respins ca tardiv recursul condamnatului Stroescu Victor și menținută fără modificări încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 30 octombrie 2018, prin care a fost admis demersul Ministrului Justiției Republicii Moldova privind transferul din Federația Rusă în Republica Moldova a condamnatului Stroescu Victor, pentru continuarea executării pedepsei, stabilite de instanța din Federația Rusă, în instituțiile penitenciare din Republica Moldova, iar o atare decizie nu este susceptibilă de a fi atacată, deoarece nu cade sub incidența categoriilor de hotărâri irevocabile prevăzute la alin.(1) art.452 Cod

de procedură penală, ce pot fi contestate cu recurs în anulare la Curtea Supremă de Justiție.

Așadar, având ca reper prevederile art.455 alin.(2) pct.7), art.453 Cod de procedură penală, instanța decide inadmisibilitatea recursului înaintat, întrucât acesta nu corespunde cerințelor de formă și conținut prevăzute la art.455 Cod de procedură penală.

9. În conformitate cu prevederile art.431 alin.(2), art.432 alin.(2) pct.1), art.453, 456 Cod de procedură penală, Colegiul penal

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului în anulare declarat de către avocatul Bucatca Vadim în numele condamnatului Stroescu Victor, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 30 ianuarie 2020, deoarece nu îndeplinește cerințele de formă și de conținut.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 09 septembrie 2020.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena